

Dag 5 – Partnerskabets privilegium

*”Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!”
(2 Kor 5,17).*

Da jeg gav mit hjerte til Jesus i 19-års alderen, ændrede hele mit liv sig. Bibelstudium og bøn blev mine daglige ledsagere. Jeg så frem til at skulle deltage i bønnemøder, bibelstudiegrupper, sabbatskole og kirke – hvor som helst Guds ord blev præsenteret og vidnesbyrd blev delt. Jeg hungrede efter mere og mere af Jesus. Jo mere Kristus fyldte mig, jo mere ændredes min smag for musik, underholdning, tøj, alt! Min sabbatskolelærer, som jeg holdt meget af, plejede at sige, at når vi overgiver os helt til Kristus, helliger vores liv til hans tjeneste, vil vi ”ikke længere følge de gamle lyster, men ved troen på Guds søn vil [vi] vandre i hans fodspor, give et genskin af hans karakter... Hvad [vi] før hadede, elsker [vi] nu; og hvad [vi] før elskede hader [vi]” (Vejen til Kristus, s. 58.59).

Jeg har fundet, at dette er sandt. Et ønske opstod i mit hjerte om at fortælle enhver, jeg kunne, at Kristus elskede mig og havde tilgivet mine synder, og at jeg var ren og værdifuld for ham. ”Så snart nogen er i Kristus, opstår der i ham et ønske om at fortælle andre, hvilken ven han har fundet i Jesus. Den frelsende og helliggørende sandhed kan ikke stænges inde i hans sind. Er vi iført Kristi retfærdighed og fyldt med glæde i Helligånden, vil vi ikke kunne tie. Dersom vi har smagt og set, at Herren er god, vil vi have noget at fortælle” (Vejen til Kristus, s. 78.79).

Hvor kunne jeg begynde? Jeg anede ikke, hvordan jeg skulle dele med andre, så jeg bad til Gud om, hvad jeg skulle gøre. Jeg fik denne tanke: ”I har fået det for intet, giv det for intet” (Matt 10,8). Det var lettere sagt end gjort. *Hvad skal jeg fortælle dem?* I min andagtsstund fandt jeg dette citat: ”De (de dæmonbesatte) medbragte i sig selv beviset for, at Kristus var Messias. De kunne fortælle, hvad de vidste, hvad de selv havde set og hørt og oplevet af Kristi kraft. Det er hvad enhver kan gøre, hvis hjerte har følt Guds nåde.... Vi kan fortælle, hvordan vi har sat hans løfter på prøve og fundet, at de var sande. Vi kan vidne om, hvad vi har erfaret af Kristi nåde. Det er til dette vidnesbyrd, Herren kalder os, og uden det vil verden gå til grunde.” (Jesu liv, s. 242). Jeg ventede på, at Herren ville give mig anledninger til at vidne.

Jeg arbejdede i receptionen på et kontor, da nyhederne kom på fjernsynsskærmen for at advare os om, at en frygtelig orkan havde ramt staten Florida og bevægede sig nordpå langs atlantehavskysten mod staterne North og South Carolina. Da vi fulgte med i udsendelsen, spurgte en af mine medarbejdere, Ginger, ”Hvad er det, der sker? Alt er vanvittigt!” Det røg ud af mig, ”Jesus kommer!” Jeg havde ikke arbejdet der i ret lang tid og var selv overrasket over, at jeg svarede på denne måde, som om det var en selvfølge. Jeg skyndte mig tilbage til mit skrivebord. Snart kom Ginger hen til mig og faldt ned i en stol. Hun sagde, ”Så fortæl mig dog, om dette Jesus kommer stof! Jeg vil gerne vide om det!” Med en bøn i tankerne, gav jeg hende et kort bibelstudium om tegnene på Jesu komme og fortalte, hvordan jeg forberedte mit hjerte til at kende ham som en ven og være rede til at møde ham. Så indbød jeg hende til at gøre det samme. Herren åbnede en dør, og jeg valgte at gå gennem den.

Gud har givet mig det privilegium at arbejde med ham i næsten 40 år. Jeg har været bibelarbejder, undervist på en adventist kostskole i seks år, prædiket foran tusinder i Filippinerne, delt mit vidnesbyrd med hundreder af gymnasieelever i forbindelse med bedeuger, og har haft seminarer på kvindeweekender, årsmøder og i menigheder. Disse har været vidunderlige anledninger til at dele, hvad Gud har gjort, men den mest effektive måde at vinde sjæle for Mesteren på, er at komme tæt på folk med en barmhjertighedens berøring, ved at møde deres behov og vinde deres tillid. Derefter kan du invitere dem til at følge Jesus.

”De, der venter på Brudgommens komme, skal sige til folk: ”Se, jeres Gud!” De sidste nådens stråler, det sidste nådens budskab, som skal forkyndes for verden, er en åbenbaring af hans kærlighed. Guds børn skal åbenbare hans herlighed. I deres liv og karakter skal de vide, hvad Guds nåde har udrettet for dem” (Kristi lignelser, s. 443).